

Original Paper

Effect of wild rodents control in reduction of zoonotic *cutaneous leishmaniasis* in Golestan province, north of Iran (2016)

Ehsan Allah Kalteh (M.Sc), M.Sc in Epidemiology, Health Management and Social Development Research Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-3726-4339

***Aiuob Sofizadeh (Ph.D)**, Corresponding Author, Ph.D in Medical Entomology and Vector Control, Infectious Disease Research Control, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran. a_sofizadeh@yahoo.com
ORCID ID: 0000-0002-3048-8794

Abdol Halim Yapng Gharavi (B.Sc), B.Sc in Public Health, Maraveh Tappeh County Health Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-1356-1830

Ghorban Mohammad Ozbaki (B.Sc), B.Sc in Medical Entomology and Vector Control, Gonbad Kavous County Health Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-8389-8279

Hamid Reza Kamalinia (M.D), General Physician, Health Deputy, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-2460-1543

Ali Bagheri (M.D), General Physician, Health Deputy, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-6036-7221

Jalal Sarli (B.Sc), B.Sc in Public Health, Gonbad Kavous County Health Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.
ORCID ID: 0000-0002-5651-0347

Abstract

Background and Objective: *Leishmaniasis* is one of the most important vector-borne diseases which transmitted by sand flies to humans and other animals. This study was conducted to determine the effect of wild rodents control in decreasing zoonotic *cutaneous leishmaniasis* (ZCL) in Golestan province, north of Iran during 2016.

Methods: In this descriptive-analytic study, rodent control operation was conducted using Zinc phosphide 2.5% in May, July and September 2019 in 45 villages of Gonbad Kavous County in Golestan province, north of Iran during 2016. The stages of operation in each of the villages were scored, as we considered 25 score for each stage of destruction of nests (one stage) and baiting in nests (three stages). Also, incidence rate which is reported in each of the villages was extracted. Finally, the relationship between rodenticide scores in each village with the incidence of disease was compared.

Results: There were rodent's active burrows around 45 villages. After the end of rodents control operation, 17 villages got 0-25 scores, 8 villages 26-50, 16 villages 51-75 and 4 villages 76-100. The mean incidence rate in these villages was determined 3466.9 ± 2473.5 , 2828 ± 1929.1 , 4515.4 ± 3478.4 and 636.3 ± 546.6 , respectively. There was a significant relationship between the implementation of rodents control operation and incidence rate of ZCL, so that in villages with a score of between 76-100, the incidence rate was significantly lower than in the villages with a score of between 51 -75 and 26-50 ($P < 0.05$).

Conclusion: Regarding the reduction of the incidence of *cutaneous leishmaniasis* in villages with high scores in Gonbad-e Kavus County, north of Iran, the implementation of rodents control operation seems to be necessary.

Keywords: Rodents control, *Cutaneous leishmaniasis*, Golestan Province, Iran

Received 15 Jan 2018

Revised 30 Dec 2018

Accepted 13 Jan 2019

تحقیقی

اثر کنترل جوندگان صحرایی در کاهش لیشمانیوز جلدی نوع روستایی در استان گلستان (۱۳۹۵)

ORCID ID: 0000-0002-3726-4339

احسان الله کلتله، کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات مدیریت سلامت و توسعه اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

* دکتر ایوب صوفی زاده، دکتری تخصصی حشره شناسی پزشکی و مبارزه با ناقلین، مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران

ORCID ID: 0000-0002-3048-8794

عبدالحليم یاپنگ غراوی، کارشناس بهداشت عمومی، مرکز بهداشت شهرستان مراوه تپه، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

ORCID ID: 0000-0002-1356-1830

قریان محمد ازبکی، کارشناس حشره شناسی پزشکی و مبارزه با ناقلین، مرکز بهداشت شهرستان گنبدکاووس، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

ORCID ID: 0000-0002-8389-8279

دکتر حمیدرضا کمالی نیما، پزشک عمومی، معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

ORCID ID: 0000-0002-2460-1543

دکتر علی باقری، پزشک عمومی، معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

ORCID ID: 0000-0002-6036-7221

جلال سارلی، کارشناس بهداشت شهرستان گنبدکاووس، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

ORCID ID: 0000-0002-5651-0347

چکیده

زمینه و هدف: بیماری لیشمانیوز یکی از مهم‌ترین بیماری‌های ناقل زاد است که توسط پشه خاکی‌ها به انسان و دیگر حیوانات منتقل می‌شود. این مطالعه به منظور تعیین اثر کنترل جوندگان صحرایی در کاهش لیشمانیوز جلدی نوع روستایی انجام شد.

روش بودسی: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی، عملیات کنترل جوندگان با استفاده از سسم فسفردوز نگ ۲/۵ درصد در ماههای اردیبهشت، تیر و شهریور سال ۱۳۹۵ در ۴۵ روستای شهرستان گنبدکاووس استان گلستان انجام گردید. مراحل اجرای عملیات در هر یک از روستاهای امتیازبندی شد. به طوری که به هر یک از مراحل لانه‌کوبی (یک مرحله) و طعمه‌گذاری (سه مرحله) ۲۵ امتیاز در نظر گرفته شد. بروز بیماری گزارش شده در هر یک از روستاهای نیز استخراج شد. در نهایت ارتباط بین امتیاز جوندگانه کشی در هر یک از روستاهای با بررسی مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته‌ها: لانه‌های فعال جوندگان در اطراف ۴۵ روستا وجود داشت. پس از اتمام عملیات کنترل جوندگان، ۱۷ روستا امتیاز ۰-۲۵، ۱ روستا امتیاز ۵۰-۵۱، ۲۶-۵۰ روستا امتیاز ۷۵-۷۶ و ۴ روستا امتیاز ۱۰۰-۱۰۰ را کسب کردند. میانگین میزان بروز بیماری در این روستاهای ترتیب $۲۴۷۳/۵ \pm ۲۴۷۳/۹$ ، $۲۱۲۸ \pm ۱۹۲۹/۱$ ، $۲۴۶۶/۴ \pm ۲۴۶۶/۴$ ، $۶۳۶/۳ \pm ۴۵۱/۴$ و $۴۵۶/۶ \pm ۳۴۷۸/۴$ تعیین شد. بین اجرای عملیات جوندگانه کشی و بروز بیماری سالک ارتباط آماری معنی دار یافت شد. به طوری که بروز بیماری در روستاهای دارای امتیاز جوندگانه کشی در ۱۰۰-۷۶ نسبت به روستاهای دارای امتیاز ۵۱-۵۰ و ۲۶-۵۰ کاهش آماری معنی داری نشان داد ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به کاهش بروز بیماری لیشمانیوز جلدی در روستاهای با امتیاز بالای جوندگانه کشی در شهرستان گنبدکاووس، اجرای عملیات کنترل جوندگان صحرایی به صورت اصولی ضروری به نظر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: کنترل جوندگان، لیشمانیوز جلدی، گنبدکاووس، استان گلستان

* نویسنده مسؤول : دکتر ایوب صوفی زاده، پست الکترونیکی a_sofizadeh@yahoo.com

نشانی : استان گلستان، کلاله، مرکز بهداشت شهرستان کلاله، واحد پیشگیری و مبارزه با بیماری‌ها، تلفن ۰۳۵۴۲۰۷۳۰، نامبر ۳۵۴۴۳۰۰۶

وصول مقاله: ۱۳۹۶/۱۰/۲۵، اصلاح نهایی: ۱۳۹۷/۱۰/۹، پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۱۰/۲۳

روستایی (Zoonotic Cutaneous Leishmaniasis) در مناطق

روستایی ۱۷ استان از ۳۱ استان کشور وجود دارند. در این کانون‌ها انگل لیشمانیا مژو ر به عنوان عامل بیماری، پشه خاکی‌ها به عنوان ناقل و جوندگان صحرایی به عنوان مخزن بیماری شناخته شده‌اند. به طوری که این انگل در زمان خونخواری پشه خاکی‌ها از روی جوندگان صحرایی باعث آلودگی آنها شده و این حشرات انگل را در خونخواری بعدی به جوندگان دیگر یا انسان منتقل می‌کنند (۴). استان گلستان به عنوان یکی از کانون‌های مهم بیماری لیشمانیوز در ایران شناخته می‌شود. به طوری که در این استان و به ویژه در مناطق

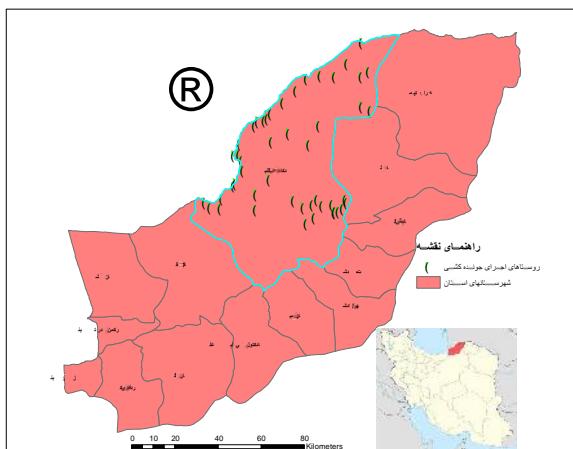
مقدمه

بیماری لیشمانیوز یکی از مهم‌ترین بیماری‌های ناقل زاد است که توسط پشه خاکی‌ها به انسان و دیگر حیوانات منتقل می‌گردد (۱) و بعد از بیماری‌های مalaria و فیلاریازیس، سومین بیماری مهم ناقل زاد محسوب می‌شود (۲). این بیماری انواع مختلف دارد که از میان آنها لیشمانیوز جلدی (نوع روستایی و نوع شهری) و احشایی در ایران شایع هستند. هر ساله بیشتر از ۲۲۰۰۰ مورد مبتلا به لیشمانیوز جلدی در ایران گزارش می‌شود که ۸۰ درصد آنها لیشمانیوز جلدی نوع روستایی است (۳)؛ ولی تعداد واقعی موارد حدود ۴ تا ۵ برابر این تعداد است (۴). کانون‌های اندمیک بیماری لیشمانیوز جلدی نوع

در صد انجام می شود؛ این مطالعه به منظور تعیین اثر کنترل جوندگان صحراوی در کاهش لیشمایوز جلدی نوع روستایی در روستاهای گند کاووس استان گلستان انجام شد.

روش بررسی

این مطالعه توصیفی - تحلیلی در شهرستان گند کاووس استان گلستان انجام شد. این شهرستان در قسمت شمال شرقی استان گلستان قرار داشته و از طرف شمال به کشور ترکمنستان، از طرف جنوب به شهرستان های مختلف استان گلستان از جمله کالله و گالیکش، از طرف شرق به استان خراسان شمالی شهرستان مراوه تپه و از طرف غرب به شهرستان آق قلا از استان گلستان متنه می شود (شکل یک). این شهرستان جمعیتی بالغ بر ۳۸۰ هزار نفر را شامل شده و بیماری لیشمایوز جلدی نوع روستایی در قسمت های شرق و شمال شرقی آن به صورت انديميك وجود دارد.

شکل ۱: نقشه استان گلستان و موقعیت شهرستان گند کاووس و روستاهای مورد مطالعه

برای اجرای این مطالعه در اسفندماه سال ۱۳۹۴ و فروردین ماه سال ۱۳۹۵ با بررسی روستاهای تحت پوشش در شعاعی برابر یک کیلومتر، ۴۵ روستای دارای لانه های فعل جوندگان صحراوی شناسایی گردید. لانه های فعل جوندگان، لانه هایی بودند که جوندگان خاک ریزی به بیرون از لانه داشته و یا حداقل عالیم رفت و آمد جوندگان به آن لانه ها مانند جای پای جوندگان و فصله های آنها وجود داشت. در مطالعات مختلف انجام شده در منطقه مورد مطالعه (۱۱-۷) از میان جوندگان صحراوی گونه های رومبومیس اپیموس و مرینوس لیپیکوس از این منطقه گزارش و به عنوان مخزن اصلی و ثانویه بیماری شناخته شده اند. هدف این مطالعه مورد کنترل قرار گرفتند. همچنین با توجه به مطالعات قبلی انجام شده در استان گلستان (۲۳ و ۲۴) و در نظر گرفتن فعالیت فصلی پشه خاکی ها تصمیم گرفته شد تا این عملیات در سه مرحله در اوایل اردیبهشت (قبل از شروع فعالیت پشه خاکی ها)، اوایل تیر (قبل

شمال شرقی لیشمایوز جلدی نوع روستایی به صورت انديميك وجود دارد (۶۵-۶۰). مطالعات مختلف در استان گلستان نشان داده که عامل بیماری در استان گلستان لیشمایزا مازور و ناقل اصلی آن فلبوتوموس پاپاتاسی (*Phlebotomus papatasi*) است و از میان جوندگان صحراوی گونه رومبومیس اپیموس (*Rhombomyis opimus*) و مرینوس لیپیکوس (*Meriones libycus*) به عنوان مخزن ثانویه این بیماری شناخته شده اند. میزان آلودگی جوندگان به انگل لیشمایزا مازور در مناطق انديمick بیماری لیشمایوز جلدی در این استان برابر ۱۲-۳۷ درصد گزارش شده است (۱۱-۷). در سال های گذشته روش های مختلفی در جهت کنترل لیشمایوز جلدی نوع روستایی به کار گرفته شده است. از جمله برنامه های موفق در این زمینه می توان به برنامه لیشمایزاسیون در ایران اشاره کرد که به دلیل مشکلاتی که این روش برای بعضی از بیماران از جمله بیماران دارای ضعف اینمی ایجاد می کرد؛ کنار گذاشته شد (۱۲). در سال های گذشته تلاش هایی برای ساخت واکسن این بیماری انجام شده؛ ولی تاکنون واکسن موثری برای این بیماری ارایه نشده است (۱۳-۱۵). در ایران مطالعاتی در جهت کاهش وفور ناقلین این بیماری انجام شده که از جمله مهم ترین آنها می توان به سپاچایی ابتدایی منازل با سم DDT و استفاده از پشه بندها و توری های آگوسته به سم دلتامترین اشاره کرد (۱۶-۱۸). در سال های اخیر تاثیر کنترل جوندگان صحراوی با طعمه گذاری لانه های فعال جوندگان، مورد نظر پژوهشگران ایرانی بوده است. در یک مطالعه میدانی در بادرود اصفهان اثاثه ای فعال جوندگان تخریب و طعمه های مسموم با سم فسفردوزنگ ۲/۵ درصد در چهار نوبت در لانه های باز شده قرار گرفت. در پایان سال اول بروز بیماری به میزان ۱۲ برابر و در پایان سال دوم به میزان ۵ برابر کاهش یافت (۱۹). در یک مطالعه مشابه، تعداد لانه های فعال جوندگان و همچنین میزان بروز بیماری در روستاهای طعمه گذاری شده با سم فسفردوزنگ نسبت به روستاهای شاهد کاهش معنی دار یافت (۲۰). در مطالعه ویسی و همکاران اثر کنترل جوندگان با دو سم فسفردوزنگ و Coumavec® در کاهش لانه های فعل جوندگان و بروز بیماری سنجیده شد و نتایج نشان داد که با استفاده از هر دوی این سوموم کاهش معنی داری در تعداد لانه های فعل جوندگان و بروز بیماری حاصل شده است (۲۱). همچنین تاثیر دو سم فسفردوزنگ و phostoxin در کاهش لانه های فعل جوندگان و بروز بیماری سنجیده شد که نتایج نشان داد با استفاده از هر دوی این سوموم در تعداد لانه های فعل جوندگان و بروز بیماری کاهش ایجاد می شود و سم فسفردوزنگ اثر بهتری نشان داده است (۲۲). با توجه به این که هر ساله کنترل جوندگان صحراوی در مناطق انديمick بیماری لیشمایوز جلدی در استان گلستان با استفاده از سم فسفردوزنگ ۲/۵

میزان بروز بیماری را به تفکیک روستاهای مورد مداخله استخراج کردیم. برای به دست آوردن بروز بیماری، در مخرج کسر به جای کل جمعیت از جمعیت درمعرض خطر استفاده گردید. جمعیت در معرض خطر شامل افرادی می‌گردد که قبله سالک مبتلا شده و فاقد اسکار بیماری هستند. ابتلا به سالک باعث ایجاد اینمنی پایدار در شخص شده و از ابتلا دوباره آنها جلوگیری می‌نماید. لذا از آنجایی که طبق مطالعه قبلی انجام شده در این منطقه (۲۵۶/۷۸) درصد افراد دارای اسکار سالک بودند؛ ما در محاسبه بروز بیماری ۷۰ درصد جمعیت هر روستا را از مخرج کسر حذف کردیم؛ همان‌طور که در مطالعات دیگر نیز اینگونه عمل شده بود (۲۶/۲۷). داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-22 تعزیزی و تحلیل شدند. ارتباط بین نمره جوندگانه کشی کسب شده در هر یک از روستاهای تحت مداخله با میزان بروز بیماری، با استفاده از آزمون Kruskal Wallis تعیین شد. برای تعیین این که کدام گروه از روستاهای گروه‌بندی شده براساس امتیاز جوندگانه کشی، از نظر میزان بروز بیماری سالک با یکدیگر اختلاف آماری معنی‌داری دارند؛ از طریق مقایسه‌های دو به دو با استفاده از آزمون U Mann-Whitney انجام شد. سطح معنی‌داری همه آزمون‌ها کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

پس از بررسی روستاهای مشخص شد که لانه‌های فعال جوندگان در شعاع یک کیلومتری ۴۵ روستای تحت پوشش شهرستان گنبد کاووس وجود دارند. نمرات کسب شده در مراحل جوندگانه کشی توسط هر یک از روستاهای به صورت جداگانه استخراج گردید و ۴ روستا امتیاز ۷۶ تا ۱۰۰ را کسب نمودند (جدول ۲).

میانگین میزان بروز بیماری در روستاهای با امتیاز بالا، $636/3 \pm 546/6$ در ۱۰۰ هزار نفر تعیین شد (جدول ۲). مقایسه میانگین میزان بروز بیماری در چهار گروه از روستاهای دارای امتیاز جوندگانه کشی مختلف نشان داد که بین اجرای عملیات جوندگانه کشی و میزان بروز بیماری سالک ارتباط آماری معنی‌دار و معکوس وجود دارد ($P < 0/039$).

جدول ۲ : امتیاز جوندگانه کشی کسب شده و میانگین میزان بروز بیماری در روستاهای تحت مداخله شهرستان‌های گنبد کاووس در سال ۱۳۹۰

P-value	تعداد روستاهای جوندگانه کشی در ۱۰۰ هزار نفر	امتیاز میانگین بروز بیماری	امتیاز جوندگانه کشی در ۱۰۰ هزار نفر
۰/۰۳۹	$3466/9 \pm 2473/0$	۰-۲۵	۱۷
	$2121 \pm 1929/1$	۲۶-۵۰	۱
	$4010/6 \pm 3478/4$	۵۱-۷۵	۱۶
	$636/3 \pm 546/6$	۷۶-۱۰۰	۴

از پیک اول فعالیت پشه خاکی‌ها) و اوایل شهریورماه (قبل از پیک دوم فعالیت پشه خاکی‌ها) انجام گردد. بنابراین در هر یک از روستاهای شناسایی شده، کنترل جوندگان (جوندگانه کشی) را طبق برنامه زیر اجرا شد.

در اوایل اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۵ با استفاده از بیل اقدام به لانه‌کوبی و تخریب کلیه لانه‌های جوندگان در اطراف یک کیلومتری روستاهای دارای لانه‌های فعل جوندگان نمودیم. ۴۸ ساعت پس از لانه‌کوبی، برای اجرای جوندگانه کشی به هر یک از روستاهای مراجعه نموده و در فاصله ۳۰ سانتی‌متری دهانه لانه‌های باز شده توسط جوندگان صحرایی، حدود ۱۵ گرم طعمه مسموم فسفردوزنگ ۲/۵ درصد قرار داده و دهانه لانه را با استفاده از کلوخ یا روزنامه و خاک پوشاندیم. یک هفته پس از طعمه‌گذاری اول، دوباره به آن روستاهای مراجعه و لانه‌های باز شده را مجدداً به روش فوق طعمه‌گذاری نمودیم. در نیمه اول تیرماه سال ۱۳۹۵ و همچنین شهریورماه سال ۱۳۹۵ عمل طعمه‌گذاری را به روش بالا انجام شد؛ با این تفاوت که مرحله لانه‌کوبی فقط در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۵ انجام گردید. برای آماده‌سازی طعمه مسموم نیز به ازاء هر یک کیلو طعمه مسموم، ۹۱۸/۵ گرم گندم، ۵۰ گرم روغن و ۳۱/۵ گرم سم فسفردوزنگ را با هم مخلوط کردیم. در تمام روستاهای عملیات جوندگانه کشی به صورت مطلوب و کامل انجام نشد. به طوری که در بعضی از روستاهای مرحله تخریب لانه‌ها و در بعضی از روستاهای دیگر نیز یکی از مراحل طعمه‌گذاری انجام نشد. بنابراین برای این که بتوانیم آنالیزهای لازم را برای بررسی اثر جوندگانه کشی بر میزان بروز بیماری انجام دهیم؛ لازم بود تا اجرای جوندگانه کشی را کمی‌سازی نماییم. برای همین با برگزاری جلسه با کارشناسان فعل در امر جوندگانه کشی در استان گلستان، تصمیم گرفته شد تا در هر یک از روستاهای مورد مطالعه، به هر یک از مراحل جوندگانه کشی انجام شده در هر یک از روستاهای ۲۵ امتیاز در نظر گرفته شود. بنابراین برای یک مرحله لانه‌کوبی انجام شده ۲۵ امتیاز و برای هر یک از مراحل طعمه‌گذاری (سه مرحله) ۲۵ امتیاز در نظر گرفته شد و نمره کسب شده توسط هر روستا مشخص گردید (جدول ۲).

جدول ۱ : امتیازبندی مراحل جوندگانه کشی در مناطق تحت پوشش استان گلستان در سال ۱۳۹۰

مراحل جوندگانه کشی	امتیاز دهنده
تخریب لانه‌ها	۲۵
طعمه‌گذاری اردیبهشت ماه	۲۵
طعمه‌گذاری تیرماه	۲۵
طعمه‌گذاری شهریورماه	۲۵

موارد جدید بیماری در طول سال ۱۳۹۵ از واحد پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های معاونت بهداشتی استان گلستان اخذ نمودیم و

آن است که در این مطالعه عملیات کنترل جوندگان در فاصله ۳۰۰ متری روستاهای انجام شده بود که برخلاف مطالعه ما (۵۰۰ متری روستاهای) بود. لذا می‌توان نتیجه گرفت که اجرای عملیات کنترل جوندگان در فاصله ۵۰۰ متری روستاهای از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است. در بعضی از مطالعات سوموم دیگری مانند Phostoxin و Comavec قرار گرفته بود و عملکرد آنها با سم فسفردوزنگ مقایسه گردید. هر چند این مواد شیمیایی نیز باعث کاهش معنی دار بروز لیشمانيوز جلدی در روستاهای مورد مطالعه گردید؛ ولی در روستاهایی که سم فسفردوزنگ استفاده شد؛ نتایج مطلوب تری حاصل گردید (۲۱ و ۲۲).

Bennis و همکاران در کشور مراکش به مدت سه سال پشت سر هم به همراه دیگر برنامه‌های کنترلی لیشمانيوز جلدی از سم استرکنین در عملیات کنترل جوندگان صحرایی استفاده کردند و موفق شدند تا بروز بیماری را از ۸۲۹ در ۱۰۰ هزار نفر به ۹ در ۱۰۰ هزار نفر کاهش دهند (۳۰).

نتایج مطالعه ما نشان داد که با فرض این که سایر عوامل اثرگذار بر خداد مواد بیماری در روستاهای بکسان و تفاوت آنها قابل چشم‌پوشی باشد؛ در روستاهایی که عملیات کنترل جوندگان در آن روستاهای با کیفیت بالا اجرا شد و امتیاز کسب شده ۷۶–۱۰۰ درصد تعیین شد؛ بروز لیشمانيوز جلدی به صورت معنی دار کمتر از روستاهایی بود که امتیاز جوندگان داشتند کشی آنها بین ۷۵ و ۵۱ و ۲۶–۵۰ درصد حاصل گردید که نشان می‌دهد انجام اصولی، دقیق و کامل عملیات کنترل جوندگان در روستاهای واقع در مناطق اندمیک لیشمانيوز جلدی از اهمیت بهسزایی برخوردار است. نکهایی که بایستی در نظر گرفت آن است که بیشتر مطالعات انجام شده در کشور در زمینه اثر کنترل جوندگان در کاهش بروز لیشمانيوز جلدی (۲۰–۲۲) به صورت پژوهشی و در چند روستای محدود اجرا شده است؛ ولی مطالعه ما شامل عملیاتی بود که در یک وسعت بزرگ با ۴۵ روستا اجرا گردید. بنابراین قابل پیش‌بینی است که این عملیات با مشکلات زیادی مواجه شود. از جمله مشکلات اجرایی این عملیات می‌توان به منابع مالی مورد نیاز از جمله هزینه‌های کارگری که هزینه‌های هنگفتی را شامل می‌شد و بایستی توسط دهیاری هر روستا تامین می‌شد؛ نام برد. تامین این مبلغ در بعضی از روستاهای، عملاً مشکل بوده و لذا در این روستاهای عملیات کنترل جوندگان به صورت اصولی و دقیق انجام نمی‌گردد. مشکلاتی مانند نبود کارگر در روستاهای و حتی فنی نبودن این کارگران نیز مشکلاتی را به وجود آورده بود. حتی بعضی از دهیاران تمایل کافی برای اجرای این عملیات را نداشتند. مجموعه این عوامل باعث می‌شد تا در بعضی از روستاهای، عملیات کنترل جوندگان به صورت

نتایج آزمون‌های دو به دو نشان داد که میزان بروز بیماری در روستاهای دارای امتیاز جوندگان داشتند کشی ۱۰۰–۷۶ نسبت به روستاهای دارای امتیاز ۵۱–۷۵ (۱۱/۰۰<P>) و ۵۰–۲۶ (۰/۰۴<P>) کاهش آماری معنی داری داشته است.

بحث

با توجه به نتایج این مطالعه، بروز بیماری لیشمانيوز جلدی در روستاهای دارای امتیاز جوندگان داشتند کشی ۱۰۰–۷۶ نسبت به روستاهای با امتیاز پایین تر کاهش آماری معنی داری نشان داد.

در مطالعه حاضر عملیات جوندگان داشتند که در سه مرحله ارديبهشت ماه (لانه کوبی و طعمه گذاری) و تیر و شهریور ماه (طعمه گذاری) انجام شد. در حالی که در مطالعات انجام شده در مرکز ایران به دلایلی مانند طولانی بودن فصل فعالیت پشه خاکی ها نسبت به استان گلستان، عملیات کنترل جوندگان در ۴ مرحله انجام شده است (۲۰–۲۲).

نتایج مطالعه ما نشان داد که عملیات کنترل جوندگان با استفاده از طعمه‌های آغشته به سم فسفردوزنگ در کاهش بروز لیشمانيوز جلدی موثر است. بیشتر مطالعات انجام شده در ایران که با استفاده از این طعمه انجام شده؛ نتایجی مشابه نتایج مطالعه ما را گزارش نموده‌اند (۲۲ و ۱۹–۲۸). در مطالعه یعقوبی ارشادی و همکاران در بادرود اصفهان عملیات کنترل جوندگان در فاصله ۵۰۰ متری روستاهای مورد مطالعه انجام شد و در پایان سال اول مداخله بروز بیماری به میزان ۱۲ برابر و در پایان سال دوم به میزان ۵ برابر کاهش یافت (۱۹). در دو مطالعه دیگر انجام شده در این استان توسط ارشادی و همکاران (۲۰) و یعقوبی ارشادی و همکاران (۲۱) نیز بروز لیشمانيوز جلدی در روستاهای تحت مداخله نسبت به روستاهای کنترل به صورت معنی داری کاهش یافت. در مطالعه دیگر انجام شده در این استان توسط اخوان و همکاران نیز پس از انجام عملیات کنترل جوندگان با استفاده از طعمه آغشته به سم فسفردوزنگ کاهش بروز لیشمانيوز جلدی قابل توجه بود. به طوری که بروز بیماری از ۴۸/۵ در هزار نفر قبل از مداخله به ۱۹/۲ در هزار نفر پس از مداخله رسید (۲۲). در مطالعه مشابه در دامغان که توسط محمدی ازني و همکاران انجام شد؛ همانند نتایج مطالعه ما، اقدامات کنترلی انجام شده در منطقه از جمله کنترل جوندگان صحرایی باعث کاهش معنی دار تعداد موارد بیماری گردید (۲۸). در بعضی از مطالعات نیز برخلاف نتایج مطالعه حاضر استفاده از سم فسفردوزنگ در کاهش بروز لیشمانيوز جلدی اثر قابل قبولی نشان نداد. مثلاً در مطالعه انجام شده در اصفهان توسط سیدی رشتی و ندیم اقدامات کنترلی جوندگان هرچند در کاهش جمعیت جوندگان صحرایی موثر بوده است ولی در کاهش بروز بیماری تاثیر قابل قبولی نداشته است (۲۹). نکهایی که باید به آن توجه نمود

آلوده خواهد شد. انجام اصولی و دقیق این عملیات همکاری همه جانبی عموم مردم در روستاها و همچنین همکاری کلیه ادارات و ارگان‌های دولتی و خصوصی را می‌طلبد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه، بخشی از برنامه عملیاتی معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گلستان در جهت کنترل بیماری لیشمایوز جلدی نوع روستایی بود که با همکاری استانداری گلستان، فرمانداری و بخشداری شهرستان گندکاووس و کلیه دهیاران روستاهای واقع در مناطق آلوده این شهرستان انجام گردید. بدین وسیله از تمامی این مسؤولین، بزرگواران و کارکنان مراکز بهداشت شهرستان گندکاووس به دلیل همکاری صمیمانه، تقدیر و تشکر می‌گردد.

References

- World Health Organization. A human rights-based approach to neglected tropical diseases. 2009. [Online] Available at: <https://www.who.int/tdr/publications/documents/human-rights.pdf> [Accessed on September, 2012]
- Orellano PW, Vazquez N, Salomon OD. Cost-effectiveness of prevention strategies for American tegumentary leishmaniasis in Argentina. Cad Saude Publica. 2013 Dec; 29(12): 2459-72.
- Karimi A, Hanafi-Bojd AA, Yaghoobi-Ershadi MR, Akhavan AA, Ghezelbash Z. Spatial and temporal distributions of phlebotomine sand flies (Diptera: Psychodidae), vectors of leishmaniasis, in Iran. Acta Trop. 2014 Apr; 132: 131-39. doi: 10.1016/j.actatropica.2014.01.004
- Yaghoobi-Ershadi MR. Phlebotomine Sand Flies (Diptera: Psychodidae) in Iran and their Role on Leishmania Transmission. J Arthropod Borne Dis. 2012; 6(1): 1-17.
- Cherabin M, Sofizadeh A, Palideh A, Gharavi A, Gharavi M. [Epidemiological characteristics of Cutaneous Leishmaniasis in Maraveh tapeh district, Golestan province during 2006-2010]. Journal of Zabol University of Medical Sciences and Health Services. 2012; 4(1): 19-27. [Article in Persian]
- Sofizadeh A, Faragi Far AA, Cherabi M, Badie F, Cherabin M, Sarli J, et al. [Cutaneous leishmaniasis in Gonbad Kavooos, North of Iran (2009-11): an epidemiological study]. J Gorgan Univ Med Sci. 2013; 14(4): 100-106. [Article in Persian]
- Parvizi P, Javadian E, Rassi Y, Amirkhani A. [A study on vector and reservoir host of cutaneous Leishmaniasis in Turkman-sahra, Golestan province, north-east of Iran]. Pathobiology Research. 1999; 1(3-4): 125-29. [Article in Persian]
- Rassi Y, Sofizadeh A, Abai M, Oshagh M, Rafizadeh S, Mohebail M, et al. Molecular detection of Leishmania major in the Vectors and reservoir hosts of Cutaneous Leishmaniasis in Kalaleh District, Golestan Province, Iran. Iran J Arthropod Borne Dis. 2008; 2(2): 21-7.
- Parvizi P, Hedayati M. [Leishmania infections in rodents, reservoir hosts of Zoonotic Cutaneous Leishmaniasis in Turkmen Sahra, Gonbad, Golestan province]. J Guilan Uni Med Sci. 2010; 18(72): 30-38. [Article in Persian]
- Baghaei A, Parvizi P, Amirkhani A, Honarvar MR, Badie F. [Identification of Leishmania using microscopic and molecular methods in suspected patients of Cutaneous Leishmaniasis by targeting ITS-rDNA gene, Golestan province, Iran (2009-10)]. J Gorgan Univ Med Sci. 2012; 14(3): 72-81. [Article in Persian]
- Roshanghalb M, Parvizi P. [Isolating and determining Leishmania major and Leishmania Turanica in Phlebotomus Papatasi in Golestan Province]. J Mazandaran Univ Med Sci. 2012; 21(1): 74-83. [Article in Persian]
- Nadim A, Javadian E, Tahvildar-Bidruni G, Ghorbani M. Effectiveness of leishmanization in the control of cutaneous leishmaniasis. Bull Soc Pathol Exot Filiales. 1983 Aug-Oct; 76(4): 377-83.
- Noazin S, Khamesipour A, Moulton LH, Tanner M, Nasseri K, Modabber F, et al. Efficacy of killed whole-parasite vaccines in the prevention of leishmaniasis: a meta-analysis. Vaccine. 2009 Jul; 27(35): 4747-53. doi: 10.1016/j.vaccine.2009.05.084
- Noazin S, Modabber F, Khamesipour A, Smith PG, Moulton LH, Nasseri K, et al. First generation leishmaniasis vaccines: a review of field efficacy trials. Vaccine. 2008 Dec; 26(52): 6759-67. doi: 10.1016/j.vaccine.2008.09.085
- WHO. Control of the leishmaniases: report of a meeting of the WHO Expert Committee on the Control of Leishmaniases. Geneva. March 2010. WHO technical report series: 949.
- Nadim A, Amini H. The effect of antimalaria spraying on the transmission of zoonotic cutaneous leishmaniasis. Trop Geogr Med. 1970 Dec; 22(4): 479-81.
- Yaghoobi-Ershadi MR, Moosa-Kazemi SH, Zahraei-Ramazani AR, Jalai-Zand AR, Akhavan AA, Arandain MH, et al. Evaluation of deltamethrin-impregnated bed nets and curtains for control of zoonotic cutaneous leishmaniasis in a hyperendemic area of Iran. Bull Soc Pathol Exot. 2006 Mar; 99(1): 43-48.
- Moosa-Kazemi SH, Yaghoobi-Ershad MR, Akhavan AA, Abdoli H, Zahraei-Ramazani AR, Jafari R, et al. Deltamethrin-impregnated bed nets and curtains in an anthropontic cutaneous leishmaniasis control program in northeastern Iran. Ann Saudi Med. 2007 Jan-Feb; 27(1): 6-12.
- Yaghoobi-Ershadi MR, Akhavan AA, Zahraei-Ramazani AR, Javadian E, Motavalli-Emami M. Field trial for the control of zoonotic cutaneous leishmaniosis in Badrood, Iran. Ann Saudi Med. 2000 Sep-Nov; 20(5-6): 386-9.
- Ershadi MR, Zahraei-Ramazani AR, Akhavan AA, Jalali-Zand AR, Abdoli H, Nadim A. Rodent control operations against zoonotic cutaneous leishmaniasis in rural Iran. Ann Saudi Med. 2005 Jul-Aug; 25(4): 309-12.
- Veysi A, Vatandoost H, Yaghoobi-Ershadi M, Arandian M, Jafari R, Hosseini M, et al. Comparative study on the effectiveness of Coumavec® and zinc phosphide in controlling zoonotic cutaneous leishmaniasis in a hyperendemic focus in central Iran. Iran J Arthropod Borne Dis. 2012; 6(1): 18-27.

ناقص اجرا گردد. به طوری که فقط در ۴ روستا (۸/۸ درصد) عملیات به صورت قابل قبول اجرا گردید و امتیاز کسب شده در این روستاها بالای ۷۵ درصد تعیین شد.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که اجرای اصولی و دقیق جوندگشی می‌تواند در کاهش لیشمایوز جلدی موثر باشد. بنابراین اگر عملیات کنترل جوندگان به عنوان یکی از برنامه‌های کنترلی لیشمایوز جلدی نوع روستایی درنظر گرفته شود؛ لازم است این عملیات در هر یک از روستاهای به صورت اصولی و دقیق انجام گردد. انجام ناقص عملیات، نه تنها تاثیر قابل قبولی در کاهش موارد لیشمایوز جلدی نخواهد داشت؛ بلکه باعث آلوده نمودن محیط زیست با سم فسفردوزنگ و صرف انرژی از جمعیت ساکن در روستاهای مناطق

22. Akhavan AA, Veysi A, Arandian MH, Vatandoost H, Yaghoobi-Ershadi MR, Hosseini M, et al. Field evaluation of phostoxin and zinc phosphide for the control of zoonotic cutaneous leishmaniasis in a hyperendemic area, central Iran. *J Vector Borne Dis.* 2014 Dec; 51(4): 307-12.
23. Sofizadeh A, Rassi Y, Abbasi MR, Oshaghi MA, Salahi R, Rafizadeh S, et al. [Ecological characters of leishmaniasis vectors in Kalaleh district, Golestan province, Iran, (2006-07)]. *J Gorgan Univ Med Sci.* 2009; 11(3): 81-85. [Article in Persian]
24. Agh-Atabay MD, Sofizadeh A, Ozbaki GM, Malaki-Ravasan N, Ghanbari MR, Mozafari O. Ecoepidemiological characteristics of a hypoendemic focus of zoonotic cutaneous leishmaniasis in north Iran (southeast of Caspian Sea). *J Vector Borne Dis.* 2016 Jul-Sep; 53(3): 248-56.
25. Mesgarian F, Rahbarian N, Mahmoud Radi M, Hajaran H, Shahbaz F, Mesgarian Z, et al. [Identification of Leishmania species isolated from human cutaneous Leishmaniasis in Gonbad-e-Qabus city using a PCR method during 2006-2007]. *Tehran Univ Med J.* 2010; 68(4): 250-56. [Article in Persian]
26. Sofizadeh A, Vatandoost H, Rassi Y, Hanafi-Bojd AA, Rafizadeh S. Spatial Analyses of the Relation between Rodent's Active Burrows and Incidence of Zoonotic Cutaneous Leishmaniasis in Golestan Province, Northeastern of Iran. *J Arthropod Borne Dis.* 2016 Oct; 10(4): 569-76.
27. Sofizadeh A, Rassi Y, Hanafi-Bojd AA, Shoraka HR, Mesgarian F, Rafizadeh S. Distribution and ecological aspects of sand flies (Diptera: Psychodidae) species in Northeastern Iran. *Asian Pac J Trop Med.* 2018; 11(9): 526-33. doi: 10.4103/1995-7645.242309
28. Mohamadi-Azni S, Nokandeh Z, Sanei Dehkordy AR. [Control of Zoonotic Cutaneous leishmaniasis in Damghan County in 2005-6]. *Iran Infect Dis Trop Med.* 2010; 15(48): 29-32. [Article in Persian]
29. Seyed-Rashti MA, Nadim A. Attempts to control zoonotic cutaneous leishmaniasis. *Iran J Public Health.* 1973; 2(4): 199-203.
30. Benni I, De Brouwere V, Ameur B, El Idrissi Laamrani A, Chichaoui S, Hamid S, et al. Control of cutaneous leishmaniasis caused by Leishmania major in south-eastern Morocco. *Trop Med Int Health.* 2015 Oct; 20(10): 1297-305. doi: 10.1111/tmi.12543